

Manon Braat | Hoe komt kunst tot stand? Kunstbeeld vroeg fotograaf Daniëlle van Ark enkele dagen een kort logboek bij te houden.

Daniëlle van Ark (1994) studeerde in 2015 af aan de afdeling fotografie van de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten in Den Haag. Ze woonde enkele jaren in New York waar ze Dana Olsberg assistente, Van Ark exposeerde onder meer in Ruim, Fotografie Museum Amsterdam, Showroom MAMA en het Fotomuseum in Rotterdam, de Rivera Gallery in Brooklyn en het Museum of the City of New York. Haar foto's worden regelmatig gepubliceerd in WIC, Werkblad, OUP Magazine en FOTI Magazine. Meer info: www.daniellevanark.com

Sorry for the mess

Daniëlle van Ark werkt vaak jarenlang aan verschillende fotoseries door elkaar. Van popsterren bijvoorbeeld, die direct nadat ze van het podium afstappen bezweet voor haar camera moeten plaatsnemen. Of van galerieopeningen in het hippe Chelsea in New York.

Op dit moment reist Van Ark de wereld over voor *The Mounded Life*, een serie over opgezette dieren die in depots van natuurhistorische musea staan te verstoffen en vaak onbedoeld buitengewoon komisch zijn opgesteld.

Sinds kort doet zij op haar reizen ook kunstmusea aan om een onverwacht aspect van de hedendaagse kunstwereld vast te leggen: de kantoren van de directeurs en curators – die je net als depots eigenlijk niet hoort te zien. Van deze serie *Sorry for the mess* hier alvast een voorproefje. Van Ark hield voor *Kunstbeeld* een logboek bij van haar bezoeken.

Logboek | Daniëlle van Ark

23 februari, Straatsburg:

Zojuist het Musée Zoologique de la Ville de Strasbourg gefotografeerd. Had het kantoor van de conservatrice van het Musée d'Art moderne et contemporain de Strasbourg willen fotograferen, maar ontving op het laatste moment een mailtje met het volgende:

I am afraid I will not have time at all this week to answer your request. Maybe another time? In my opinion, my office is no great interest but I do respect your work! With my best regard.

Schema omgegooid en 's avonds naar Brussel gereden om het depot van het Museum van Natuurwetenschappen te fotograferen.

24 februari, Brussel:

Plan voor vandaag was het kantoor van Philippe Van Cauteren te fotograferen, directeur van het S.M.A.K. in Gent – hij had al toegezegd.

Kreeg helaas onderweg niemand meer te pakken en heb toen op een drukke doorgangsweg via Skype (met een wireless verbinding die ik had opgepikt), met toeterende auto's en een hoop kabaal op de achtergrond, op goed geluk kunstinstelling 233 in Hasselt gebeld. Lag *fin* of meer op de route, moest de volgende dag toch in Maastricht zijn. Direct welkom. De nulmte van artistiek directeur Jan Boelen gefotografeerd en nog een werkplek van een van de curatoren. Moet nog uitzoeken van wie. Op Boelens bureau lag een *easy button*. Als je daar op drukt hoor je: 'That was easy'. Blijkbaar een geliefd gadget in de kantoorcultuur.

25 februari, Maastricht:

Om 13.00 uur opgevangen door de coördinator van het Bonnefantenmuseum, die mij de werklintjes liet zien van de directeur, Alexander van Grevenstein, en conservator Paula van den Bosch. Beiden niet aanwezig. Als ik kantoren fotografeer (tot op heden 14 in Nederland en

3 in het buitenland), zijn de personen die er werken meestal afwezig. Als er wel iemand is, worden stevast excuses gemaakt voor de rommel. Ik voel me vaak een voyeur. Wie zijn deze mensen, wat lezen ze, wat vinden ze mooi? Vind ik hier de ongeschreven regels van de kunstwereld, die plek waar ik mij nog altijd een buitenstaander voel? Op Van Grevensteins bureau lag een briefje met het huisadres en telefoonnummer van Maurizio Cattelan. Liep niet te neuzen, zag het gewoon.

Nu, na 17 kantoren, kom ik erachter dat de beelden die ik maak, op 4 x 5 en 6 x 7 inch (waarom ik twee camera's gebruik is mij ook een raadsel), net schilderijen lijken. Door de strakke vlakverdeling doen ze mij denken aan De Stijl. Wat ironisch is. De werkruimtes zijn vaak saai, onuitgesproken, inspiratieloos en kunst is er, op de boeken na, bijna niet te vinden...

